
Lukáts János

ÖT SZOBORSZONETT

JEROMOS

A barlang télen szörnyen huzatos
A hó behull és átsüvít a szél
A rőzsegallyak füstös tüzinél
Vén ujjad görcsbe dermed, Jeromos!

A falat hús az oroszlánnak jár,
Hajdan védett, ma védenced maradt,
Húsz év és ő lett megvénült fiad,
Nem tud magának semmit fogni már.

S a kézirat? Fel- s visszakunkorul
Két kő között a pergamentekercs
Görbült keresztről nézel szigorún

Le rám, uram! Rosszallod, s nem felelsz,
Vagy a világgal együtt konokul
Rest remetédet, társaddá ölelsz?

HEMINGWAY

Míg Santiago a zöld sziklájú révből
a halhatatlanságba evezett,
bámultak rá az Óceán vizéből
s útját kísérték tréfás delfinek.

Már marlintól nem kellett félni többet
az ég föléje bizalommal kékült
a vízi szörnyek messziről köszöntek
a vén halász s a tenger összebékült.

A másik tenger, melyet járt, az élet
s kiszűrt vizéből kis korallokat,
mely bárkájából messze földre fénylett:

az emberiség s a férfi öntudat.
S hogy jött a végső, titkos üzenet
vitorlát bontott s messzi útra ment.

VILLON

Anyjának szerzett bűnbánó imát
s térdig gázolt a bűnben ő maga,
lelkéből ácsolt bús kálváriát,
hogy meg ne láthassák térden soha.

Diákul költött kocsmabéli dalt
s a bordélyból a zárdához futott,
nem vállalt katedrát sem hivatalt,
köpeny alá már ing sosem jutott.

Kedvét pribék sem törte volna meg,
de hát a bor végül csak elfogyott...
s a nők közül is csak egy kis kokott

maradt, ki a tömlöcnél őgyeleg.
Herceg, ki ismerted, ne várj sokat,
légy kegyes: nógasd a hóhérokat!

MICHELANGELO

Mint Mózes, súlyos gondokat latol
megfejtetlen sok századéve már
hűvös márvány a fejedelmi trón
szelíden ömlik szét a dús szakáll.

És Isten adta kőtáblát szorít
rávésni törvényt, mit csak ő tudott:
hogyan él, kit éltet szépség és a hit,
hit abban, hogy a szépség győzni fog.

Mert sziklából nagy jellemet teremtve
fájdalmát kőbe zárva alkotott
Dávid hős volt, de Mózesé az eszme

s szenvedve nyert ez dicső alakot.
Ne tördd szét táblád, bár a nép hazug!
Hozsannáznak majd késő századok!

VÉN SANCHO

Csak ülni... Lám, a balgaságok
az ősz lovaggal sírba szálltak,
helyette csizmás jó tanácsok
harsány, magas lóháton járnak.

Ma annyi itt a bölcs, a hangos
s kevés, ki maga útra kél
örömré, bajra, szép kalandos
kóborlásra – a semmiért.

A ház mögött rozsdáll a kopja,
mely öltre ment szóért, hitért,
már hadakozó szélmalmokra

nem indul fel, inkább kitér.
Sejtetted, félted, tudtad jól, te
búsképű, nemes Don Quijote?

Húsvéti nyúl
(1985), tusrajz
311 × 220 mm

Locsolkodás
(1985), tusrajz
311×220 mm